

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

El toc de Diana

LA TRAMA: Maig de 1997, Tony Blair convertit en el 128 primer ministre de Sa Graciosa Majestat Britànica, s'atansa al palau de Buckingham, la reina el rep amb displicent cordialitat, mesos després l'ex-princesa Diana mor víctima del seu tipus de vida i en conseqüència la corona trontolla damunt la testa d'una monarquia superada per la reacció d'un poble que la qüestiona durament.

La pel·lícula: Stephen Frears (Leicester, 1931) és home de teatre trasplantat al cinema i a la televisió amb ganes de muntar ciris descomunals. Després de l'*Ábrete de orejas* sexual, de *Mi hermosa lavandería* fent bugada íntima i de *Las amistades peligrosas* o el joc sensual, s'encomana el discurs (fàcil) de la premsa groga, els tabloides londinencs, per relatar la història d'un país de conte de fades i la seva

classe dirigent *in albis*, en temps subjectes al dictat dels mitjans de comunicació de masses. Amb un sentit de (ir)reverent fascinació per una monarquia superada pel melodrama ranci, Frears s'acull a la crònica de safareig atenta a l'ascens imparable d'uns demòcrates populistes (i laboristes) que s'aprofi-

ten de l'arrogància monàrquica per posar de genolls una reina. Perquè *The Queen* s'instal·la tan aviat prop la seu familiar del 10 de Downing Street (l'escurçó senyora Blair) que sempre es veurà reverenciant qual ànec Sa Graciosa Majestat despoticant marujona perduda, com perd l'oremus davant el serè desconcert d'una reina superada pels esdeveniments i la història. En definitiva, un ambigu relat que sembla una cosa i sovint n'és una altra. És el dilema entre el voler, el poder i la mala consciència. Tant pel que fa a la reina Isabel, com al mateix Frears, ciutadà-cineasta enxampat entre la devoció i l'acusació. Ben mirat, Frears s'emmiralla en l'ambició passerell Tony Blair, acusat per la seva esposa com a rendit súbdit d'Isabel. L'home de la Reina. El pseudo-docudrama funciona de forma majestàtica gràcies al minuciós treball de composició d'Helen Mirren en el paper d'una dona d'insegura convicció humana, encarnada per una actriu eficient. Una dona que tremola amb un cérvol mort però que no sap reaccionar davant l'ex-nora de cos present. Un toc de diana.

La frase: "Primer el deure, després jo", declara la reina, justificant-se. I és que els temps han canviat: ara són els mitjans de comunicació qui dicten els melodrames (des)tronats.

La recomanació: Immillorable oportunitat per a presenciar allò que (suposadament) esdevé en les golfes del poder.

The Queen

Director: Stephen Frears.

Intèrprets: Helen Mirren, Michael Sheen, Sylvia Syms, James Cromwell, Alex Jennings. Gran Bretanya, 2006. 98 minuts. Lauren.